

KYNSLIGUR ÁGANGUR



TÁ TANN GÓÐI GERST ÓNDUR

Trupulleikin er, at eingin barnamisbrúkari er eins. Tí er so torført at verja okkara børn móti hesum ónda

Danjal av Rana

Ráðstevnan hjá Kris hós-
dagin byrjaði við, at 15
kvinnur, sum hava verið
fyri kynsligum ágangi, brutu
tøgnina um sína søgu. Tøgn-
in er brotin stóð at lesa á
lepunum, sum tær bóru inn
á pallin og síðani trinu tær
fram, ein eftir ein, skræddu
lepan og tveittu hann í skrell,
sum eina ímynd av, at nú
var tøgnin brotin, nú skuldi
misnýtslan missa valdið á
teimum.

Beinta M. Pedersen, for-
kvinna í Kris, samanbar tað,
at vera kynsliga misnýttur
við eitt beinbrot. Tá ein
hefur brotið beinið, eru vit
øll upptikin av, hvussu tað
gongur við grøðingini.

– Vit spyrja beinanvegin,
var tað illa brotið? Mátti
tú skurðviðgerast? Ert tú
sjúkrameldaður? Hvussu
so heima, fært tú hjálp til
húsliga arbeiðið? Seinárinini
av kynsligum ágangi eru
eisini álvarsom, sigur Beinta
M. Pedersen, sum kundi



Beinta M. Pedersen, forkvinna í Kris

hugsað sær, at eitt viðgerðar-
heim varð sett á stovn.

– Mong teirra, sum
stríðast við seinárin eru
longu á viðgerðarstovnum,
bara, at nú eru tey á Heil-
brigdið ella á Blákrossheim-
inum ella á psykiatriska
deplinum. Um tað var eitt
viðgerðarheim til teirra,
kundu tey fingið marga
betri hjálp, sigur Beinta M.
Pedersen

Annar av danunum, sum
Kris hevði bjóða til Føroya,

Kuno Sørensen, tosaði í sín-
um fyrilestri um, hvussu ein
barnamisbrúkari sær út.

Í okkara hugaheimi skal
tað ónda vera ljótt. Tí gerast
vit altíð so ovfarin, tá vit
hoyra um onkran, ið hevur
misnýtt børn. Eg visti ikki,
at hann var ein sovordin,
siga vit tá. Hann sær jú ikki
soleiðis út.

– Trupulleikin er, at tað
finst ikki eitt pedofilsmíl.
Tað sæst ikki á teirra út-
sjónd ella atferð, at teir eru



Kuno Sørensen, sálarfrøðingur hjá Red Barnet í Danmark

barnamisnýtarar. Og um
vit vaksnu ikki megna at
siggja mun, hvussu skulu
børn so megna at verja seg
fyri hesum fittu monnum
og kvinnum? Har er jú einki
at vera bangin fyri. Ódjór
sleppa ikki at vera saman
við børnum, men tað gera
vanligir, fittir menn, segði
Kuno Sørensen.

Kuno Sørensen greiddi
frá, at barnamisnýtarar
eru sera ymiskir og koma
frá ymskum bakgrundum,

bæði hvat viðvíkur tí sosiala,
familju og í aldri. Oftast er
tó talan um ein, sum barnið
kennir og kanska er góð ella
góður við. Og tá er tað, at tað
gerst serstakliga svárt hjá
barninum.

– Eitt barn fær ógvuliga
ilt við at fyrihalda seg til
hendan dupultleikan, tá sami
persónur kann vera bæði
óndur og góður. Ágangurin
gerst tá nógv meiri enn ein-
ans gerðirnar, men umfatar
eisini álitisbrotið og svikið,

sum barnið upplivir, sigur
Kuno Sørensen.

Barnið kennir seg svikið,
snýtt og uppgivið. Álitid, sum
barnið hevði, er vorðið mis-
nýtt til nakað ljótt. Hvønn
kann tað nú hava álit á?
Hvussu skal tað kunna verja
seg móti øðrum misnýtarum,
tá ein, sum var góður, brádl-
iga var óndur?

Kuno Sørensen vísti á,
at umframt at bera pínuna
eftir misbrúkið innan í sær,
verður barnið nú sett í eina
aðra tvístøðu. Skal tað siga
frá um ágangin ella skal tað
bíta pínuna í seg?

– Børn hugsa nógv og
hugsa nógv um avleiðingar-
nar av tí, tey gera. Tí koma
børn skjótt til ta niðurstøðu,
at tað fer at syndra familjuna,
um eg sigi frá hesum. Kanska
mugu mamma og babba
skiljast og so mugu vit øll
flyta. Børn velja tí heldur at
bera loyndarmálið einsamøll.
At bróta tøgninga vildi elvt
til ruðuleika. So er betri at
bíta pínuna í seg, sigur Kuno
Sørensen.